

De Uitnodiging #3 vraag 2
Laat jezelf een mysterie zijn.

Geliefde Osho,

Help! Ik stort helemaal in. Is het gewoon mijn emotionele pre –menstruatie beroering? Deze keer voelt het meer als een intense emotionele schoonmaak. Al deze tranen en pijnen schijnen iets ouds te verwijderen om plaats te maken voor iets nieuws, ofschoon ik zelfs geen idee heb wat het is, voel ik me opgewonden en angstig tegelijkertijd, en ik weet niet waar ik me nog aan vast kan houden. Geliefde Osho, wat is er aan het gebeuren?

Nandan, een zuivering is aan het gebeuren. Het heeft niets te maken met jouw maandelijkse periode. Het kan toeval zijn dat beiden tegelijk gebeuren, maar omdat je in staat bent geweest jouw ellendige relatie vaarwel te zeggen, waar erg weinig mensen toe in staat zijn... Kijk naar Latifa – ex grote Om is terug! Het heeft me zo'n moeite gekost om hen te scheiden... omdat beiden ellendig waren, maar ellende is tenminste iets om aan vast te houden. Beiden moeten zich erg alleen gevoeld hebben zonder ellende. Ellende fungeert bijna als een magneet. Mensen klagen erover, maar niet om er echt vanaf te komen; ze klagen erover gewoon om er mee op te scheppen. Ze zeggen in werkelijkheid, in feite zonder het te zeggen, "Denk niet dat ik alleen ben; ik ben ellendig!" En omdat ellende pijn doet, zijn ze in een dilemma: Als ze de ellende loslaten, betekent dat uit de ellendige relatie stappen. Dan voelen ze zich erg eenzaam, en dan worden ze herinnerd aan het Westerse spreekwoord –en niets is meer ellendig – "iets is beter dan niets." Er was tenminste iets om over te praten, te bevragen, uit te zoeken – en nu zit je gewoon in je kamer niets te doen.

Ginsberg kwam terug thuis van een zakenreis naar het buitenland om te ontdekken dat zijn vrouw ontrouw was geweest. Erg ontdaan, ondervroeg hij zijn vrouw, "Was het dat stuk vuil Goldsberg?" "Nee."

"Was het dat hoop ellende, Levinsky?" "Nee."

"Was het dat zwijn, Morrie Levy?" "Nee."

Tenslotte explodeerde Ginsberg, "Wat is er mis met mijn vrienden? Niet goed genoeg voor jou?"

Mensen zijn zo aan ellende gehecht dat ze er naar zoeken en naar uitkijken. Nandan, jij bent in een mooie staat. Herinner gewoon het niet te missen, dat je niet iets hebt om aan vast te houden – het is niet nodig. Waarom zou je aan iets vast moeten houden. Ben je een passagier in een pendelbus, dat je aan iets moet vasthouden? En zelfs als je aan iets wenst vast te houden, vermijdt

dan voorlopig menselijke wezens; anders zullen ze weer hetzelfde oude verhaal opnieuw beginnen.

Met grote moeite ben je in staat geweest een ellendige relatie te beëindigen. Verheug je erin. En zover het vasthouden betreft, wat dan ook...een teddybeer! En lach niet, want je kent de grote bodywerker, Satyarthi? Hij heeft nog steeds een teddybeer. Hij kan niet slapen zonder zijn teddybeer. En het is een oude vieze teddybeer, een oude relatie, oude vriendschap, van zijn vroegste jeugd... hij is vettig geworden! Hij kan wensen te ontsnappen, maar Satyarthi houdt vast en hij heeft sterke handen. Zijn kunst is diepe massage, en ik denk dat hij die massage op de teddybeer doet.

Een buitenman die over de hele wereld op jachtexpedities was geweest – op haar aandrang altijd vergezeld door zijn vrouw – vertelde zijn moeilijkheden op een dag tegen een vriend.

“Ja zeker,” zei de jager, “Ik heb die vrouw in in de jungle van Afrika gebracht, de jungle van Borneo, en de jungle van Maleisië. De enige moeilijkheid is, ze vindt altijd haar weg terug!”

Dus Nandan, het is goed. Houdt wat dan ook vast. Houdt de deuren dicht want de oude ellende kan terugkomen, de oude ellendige kerel zal ook in dezelfde staat zijn – waaraan vast te houden? Vreemde ideeën... want ik heb mijn hele leven geleefd zonder aan iets vast te houden, en ik zie niet waarom jij het niet kan. Leer gewoon te leven. Het is enkel een gewoonte; er zijn mensen die niet kunnen slapen zonder hun intieme vijand, omdat het een ritueel is. Eerst moeten ze vechten – een goed kussengevecht, alle verwensingen uitend die je maar tegen elkaar kunt zeggen, en dan, moe voelend, vallen ze in slaap. Alleen voelt het als bijna verloren; niet wetend wie je bent. Maar dat is niet nodig. Het is slechts een kwestie van het een beetje tijd te geven voor jouw bewustzijn om met het alleen zijn bekend te raken. Als je eenmaal bewust bent van de schoonheid van het alleen zijn, de zuiverheid en de extase ervan, zul je nooit meer denken om nog ergens aan vast te houden. En een relatie is mogelijk zonder aan elkaar vast te houden. Dan heeft de relatie ook een schoonheid. Je bent niet afhankelijk van elkaar, de ander is niet de teddybeer; noch moet je de vernedering toestaan een teddybeer voor hem te zijn. Je bent als twee pilaren van een tempel, apart maar hetzelfde dak ondersteunend. Je liefde is net als het dak; je bent beiden aan het ondersteunen, maar je staat alleen, in je schoonheid, in je stilte, in je meditatie.

Nandan, je doet het perfect goed. Je vraagt me, “Osho, wat gebeurt er?” Niets gebeurt er, en dat is wat nodig is. Dit constante verlangen dat er iets moet gebeuren houdt je onbewust: rennend achter schaduwen, feestjes gevend, van

hier naar daar gaan, naar deze persoon, naar die persoon, zodat er iets gebeurt. Maar bekijk je hele verleden – heeft er ooit iets plaats gevonden? Je maakt jezelf enkel wijs dat er dingen gebeuren. Stop met jezelf te misleiden. Alles is perfect in orde.

Het is niet nodig dat er iets gebeurt. Op het moment dat je ontspant en niet verlangt dat er iets gebeurt, zul je verbaasd zijn – miljoenen dingen gebeuren er. Zoveel vogels zingen, zoveel bomen staan in bloei... Stap gewoon uit de gevangenis van jouw eigen maaksel, en overal rondom zijn dingen aan het gebeuren. De hele existentie is altijd aan het celebreren – neem er deel aan. Dans met de bomen, dans onder de maan. Vermijd, gewoon voor een paar dagen, menselijke wezens – ik zeg gewoon voor een paar dagen, gewoon om je een ruimte te geven om bekend te raken met de niet menselijk existentie rondom je. Anders wordt je zo ellendig met menselijke wezens, dat je geen tijd hebt, noch dat je een helder zicht hebt. Alles wordt somber en verward, en je kunt niet het enorme universum overal om je heen, in eeuwige extase, zien. Leer deze existentie kennen, en na deze kennismaking en de zegen die er uit voortkomt, kun je het met een ander mens delen -- zonder er aan vast te houden, zonder enige gehechtheid, gewoon met iemand zijn alsof je met een vreemdeling bent. Je weet niet wie hij is, noch weet hij wie jij bent – en het is ook niet nodig om dat te weten. Laat jezelf een mysterie zijn en laat hem een mysterie zijn. Het is goed als je een paar momenten van vreugde en viering samen kunt hebben, maar op het moment dat je ziet dat het vasthouden begint, pas dan op... je bent opnieuw terug in de ellende. Het maakt niet uit met wie, het vasthouden is de fundamentele oorzaak van alle ellende. Als je met elkaar kunt opschieten zonder enige vaste verhouding, gewoon een toevallige vriendschap, zul je dankbaar zijn. Het was niet nodig dat het zou gebeuren, maar toch heeft de existentie je toegestaan om een paar uur of een paar dagen met een vreemde te zijn. Verwacht niet te veel. Vandaar dat ik zeg een paar uur, een paar dagen – zelfs niet een paar weken. Want hoe meer je verwacht des te meer is de mogelijkheid om te gaan vasthouden, vastklemmen. Een aparte vrouw van de Filippijnen... ik ben haar nooit vergeten, ze is een sannyasin. Ze vertelde me dat na in zogenaamde relaties te zijn geweest en altijd vreemd genoeg weer vond dat elke relatie in een hel eindigde, "Ik besloot geen enkele relatie meer te hebben, maar alleen toevallige ontmoetingen met vreemden." Ze zei, "Ik kan het tegen u vertellen – ik zeg het niet zomaar tegen iemand: In een trein ontmoet ik iemand. Ik ken hem niet; hij kent mij niet – we genieten van de tijd samen. En dan als het station komt – stapt hij uit. En de ogenblikken zijn mooi geweest toen we samen waren. Nu zullen we misschien elkaar nooit meer zien, maar deze mooie momenten blijven steeds in de herinnering voortleven."

Ze zei, "Sinds ik dat leerde, ben ik alleen maar met vreemden geweest. Ik heb niet eens de moeite genomen om hun namen te kennen. Ik herinner hen alleen van gezicht. En er is trouwens geen reden om te herinneren, omdat er geen mogelijkheid is om hen opnieuw te ontmoeten." Maar ik heb gezien dat de vrouw een enorme vrijheid heeft en een grote schoonheid.. vanuit dit inzicht – van het niet creëren van een relatie maar slechts ogenblikken van verbondenheid, vriendschap, of beter vriendelijkheid; niet het verliefd worden maar enkel liefde genietend zonder enige banden te creëren, zonder beloften te geven voor morgen of beloften te aanvaarden voor morgen – gewoon de ogenblikken vreugdevol te leven. En als morgen komt zal het ook weer zijn eigen geschenken brengen.

Nandan, welke pijnen en tranen je ook doormaakt, ze zijn allen zuiverend. En je kunt het voelen, dat iets nieuws aan het gebeuren is: "Zelfs ofschoon ik geen idee heb wat het is."

Het is niet nodig er een idee van te hebben. Laat het gebeuren, want een idee hebben betekent weer dat je het een mind ding maakt. Laat het gebeuren; het is een zuivering van het onbewuste. En het is goed dat het gebeurt in jouw pre –menstruatie beroering – dat zal je lichaam en je mind tegelijk zuiveren.

Wacht gewoon.... Een of andere vreemde zal zeker op jouw deur kloppen.

Wees nooit bang voor vreemden, want iedereen is een vreemde. Hoe lang je ook met iemand hebt geleefd, je blijft vreemden. En met een vreemde zijn heeft een frisheid. Houdt hem nooit vast en sta niet toe dat hij jou vasthoudt.

Maak het duidelijk: "Onze ontmoeting is uit vrijheid; vrijheid heeft een grotere waarde voor mij dan liefde. Want liefde vernietigt vrijheid, het vernietigt zichzelf; als liefde vrijheid versterkt, versterkt het zichzelf."

Vrijheid is onze meest kostbare schat. Verlies het niet voor wat dan ook. En alles wat er uit voortkomt is als een zijtak – liefde, vriendelijkheid – zal een grote schoonheid hebben, en zal nooit enige ellende creëren; er is geen reden voor. Op het moment dat je ziet dat er ellende komt, zeg je vaarwel; wordt weer vreemden zoals je voorheen was. Iets wat ik bemerkte dat erg moeilijk voor menselijke wezens is het iets in stand te houden: of ze kunnen liefhebben of ze kunnen haten, maar ze kunnen niet gewoon vreemden blijven noch hatend noch liefhebbend. Onthoudt, haat is ook een vorm van relatie. En als je een relatie begint is het beter liefde te hebben, want in de ellende van liefde kunnen misschien een paar ogenblikken zijn die mooi zijn. Maar in de ellende van haat is alles een donkere nacht – geen sterren, geen maan, geen licht, geen mogelijkheid voor wat dan ook; het is giftig.

Dit zijn de geheimen om te leren: Heb lief, maar blijf zo ver mogelijk apart als de pilaren van een tempel – kom niet te dichtbij. Op een afstand zijn is altijd goed.; een frisse bries kan tussen jullie in waaien. Te dichtbij komend, de

slechte lichaamsgeur, slechte adem... en er zijn duizend en een dingen. Het leven wordt onnodig een voortzetting van de ene hel in de andere. Alleen de namen veranderen, maar de realiteit van ellende gaat door.

Mijn visie van een goede wereld is dat mensen individuen zullen zijn, die anderen ontmoeten en hun vreugde, hun liefde onvoorwaardelijk delen. En niet verwachtend dat ook morgen hetzelfde zal zijn – ze zullen bewust zijn van de voortdurend veranderende existentie.

Jouw liefde, jouw vriendelijkheid zal ook gaan veranderen. En als het verandert klem je er dan niet aan vast. Sta het toe te veranderen. Wees als een rivier, constant bewegend; wordt geen vijver. Alle huwelijken zijn vijvers. Ze gaan nergens heen, ze zijn er enkel. Water verdampt elke dag en ze worden steeds maar vuiler. Op een dag zal er alleen maar smerigheid zijn. De rivier stroomt constant, en omdat ze constant stroomt blijft ze altijd fris. De frisheid komt door haar stromen. Jouw leven zou als een rivier moeten zijn. En je zult door veel locaties heen moeten trekken – waarom vastgehouden aan een locatie? Waarom steeds dezelfde bladzijde steeds weer opnieuw gelezen? Het is destructief. Een keer is het mooi – twee keer is het gevaarlijk. Houdt je ogen fris, en houdt je bewustzijn beschikbaar, beschikbaar op beide manieren: om iemand binnen te laten en om iemand eruit te laten gaan, zonder haat, maar enkel dankbaarheid.

Langzaamaan... Liefde is niet het ultieme, het is enkel een training school om te leren alleen te zijn. Dit samenzijn is zo pijnlijk dat uiteindelijk zelfs de meest achterlijke leert dat alleen zijn het geheim is van gelukkig zijn.

Zelfs Niskrya heeft het geleerd! Hij is een stille kerel; hij tolereerde zo lang mogelijk. Hij heeft geen tijd behalve voor zijn werk, maar zelfs voor hem werd het te moeilijk en tenslotte moest hij er van afzien. Sindsdien ziet hij er gelukkig uit. Ik vraag me echter wel af hoe lang hij gelukkig gaat blijven. Het is mogelijk – hij kan gelukkig blijven – hij heeft zijn camera om aan vast te houden. Dus Nandan, je kunt iets vinden. Het kan alles zijn behalve een menselijk wezen; zij zijn de gevaarlijkste dieren voor je. Zet je niet opnieuw vast. Tenzij je zeker bent dat je in staat bent om weg te komen uit welke relatie dan ook, begin er dan niet aan. Houdt de deur open, sluit hem niet. En houdt de toekomst puur zonder enige beloften die vervuld moeten worden.